

med foregår der i samarbejde med regeringsudvalget i de enkelte styrelser, i særdeleshed inden for forsynings- og transportområderne, en omfattende beredskabsplanlægning.

Det *psykologiske* beredskab omfatter først og fremmest tilrettelæggelsen af hele informationstjenesten, radio og dagblade, og den oplysningsvirksomhed, som vil være af betydning for at øge befolkningens muligheder for at modstå krigens tryk. Herom nedsatte regeringsudvalget i december 1956 et udvalg med bl. a. repræsentanter for pressen og statsradiofonien. Dette udvalg har afsluttet sit arbejde med en indstilling til regeringsudvalget om, at der på dette vigtige område oprettes et permanent beredskabsudvalg med repræsentanter for pressen, radioen, civilforsvaret, forsvaret og de civile ministerier. Udvalgets betænkning behandles nu i regeringsudvalget.

Regeringsudvalget har endvidere behandlet spørgsmålet om udarbejdelse af *lovforslag* om beredskabet, og det heromtalte lovforslag om det civile beredskab er et resultat af udvalgets arbejde. I statsministerens fremsættelsestale og i bemærkningerne til lovforslaget omtaltes, at det tillige vil være et nødvendigt led i det civile beredskab, at der forberedes en *fuldmagtslovgivning*, som kan sikre regeringen de nødvendige beføjelser i krigstid. Man kan næppe forvente, at det under alle forhold vil være muligt at afvente den tid, som folketingets behandling af formelle lovforslag vil kræve, og de myndigheder, centrale og lokale, som vil have store opgaver i en sådan situation, må i forvejen have kendskab til, hvad der forventes af dem, på hvilke områder de vil få tillagt ekstraordinær kompetence, og hvilken administrativ opbygning man i det hele må indstille sig på. I overensstemmelse hermed er der til drøftelse i regeringsudvalget udarbejdet et udkast til sådanne fuldmagtsbestemmelser.

Lovforslaget havde følgende indhold:

§ 1. Det i medfør af denne lov gennemførte planlægningsarbejde og de i medfør af loven truffene foranstaltninger skal have til formål at *fremme landets samlede forsvar*, herunder at sikre opretholdelse i krigstid af regeringens funktioner og af den statslige og kommunale forvaltning, opretholdelse af ro og orden, styrkelse og udnyttelse af landets produktionsevne og transport- og kommunikationsapparat samt sikring og fordeling af forsyninger af enhver art.

§ 2. Det påhviler *de enkelte ministre*, hver inden for sit administrationsområde, at gennemføre det planlægningsarbejde og træffe de foranstaltninger, som til enhver tid måtte være påkrævet med henblik på tilrettelæggelsen af landets civile beredskab.